

Sygn. akt IV U 439/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 marca 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **J. G.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia (...) znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powódka J. G. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia (...), zaliczającego ją do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania wskazując, iż przeprowadzone postępowanie i jego ustalenia nie dały podstaw do zaliczenia powódki do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powódki J. G. występuje choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa z podmiotowym zespołem bólowym w wywiadzie, zwyrodnienia wielostanowe oraz stan po usunięciu macicy wraz z przydatkami. Nie kwalifikuje jej to do jakiegokolwiek stopnia niepełnosprawności.

Dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy k. 12-13

U powódki występuje też nadciśnienie tętnicze, cukrzyca typu 2 i otyłość pokarmowa. Z tych przyczyn powódka nie jest jednak osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym.

Dowód: akta (...) (w załączeniu)

opinia biegłego sądowego kardiologa k. 20-21

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity Dz.U.2011.127.721 ze zm.) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.(1.) Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.(2.) Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.(3.) Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.(4.) Zaliczenie do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności osoby, o której mowa w ust. 1 lub 2, nie wyklucza możliwości zatrudnienia tej osoby u pracodawcy niezapewniającego warunków pracy chronionej, w przypadkach:1) przystosowania przez pracodawcę stanowiska pracy do potrzeb osoby niepełnosprawnej;2) zatrudnienia w formie telepracy.(5.)

Jak wynika ze stanu faktycznego stan zdrowia powódki nie uzasadnia zaliczenia jej do umiarkowanego ani znacznego stopnia niepełnosprawności. Sąd w tym zakresie oparł się na opinii biegłych stanowiących wnikliwą analizę stanu zdrowia powódki, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.